La Sagrada Família (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,41-52): (...) I quan complí dotze anys, pujaren [a Jerusalem] ells segons el costum de la festa. I transcorreguts aquells dies, quan tornaven, el nen Jesús es quedà a Jerusalem, i no se n'adonaren els seus pares (...). Després de tres dies el trobaren en el temple (...). I veient-lo, quedaren meravellats. I li digué la seva mare: «Fill, per què ens has fet això? Mira que el teu pare i jo, adolorats, et buscàvem». I els digué: «Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que convé que jo sigui en les coses del meu Pare?». Però ells no entengueren les paraules que els havia dit.

I baixà amb ells i anà a Natzaret, i els estava subjecte. I la seva mare conservava totes aquestes coses en el seu cor. I Jesús creixia en saviesa i edat i gràcia davant Déu i els homes.

Jesucrist, vertader Déu i vertader home

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui és important el que diu Lluc sobre com Jesús creixia no solament en edat, sinó també en saviesa. Amb la resposta del nen als seus dotze anys ha quedat clar, d'una banda, que Ell coneix el pare —Déu— des de dins: com Fill, Ell viu en un "tu a tu" amb el Pare. Està en la seva presència. El veu. Joan diu que Ell és l'unigènit, "que és al si del Pare", i que per això el pot revelar.

Però, d'altra banda, també és cert que la seva saviesa creix. En quant home, no viu en una abstracta omnisciència, sinó que està arrelat en una història concreta, en un lloc i en un temps, en les diferents fases de la vida humana. Així es demostra aquí de manera molt clara que Ell ha pensat i ha après d'una manera humana.

—Bo i romanent el misteri, en aquesta narració es manifesta concretament que Jesucrist és vertader home i vertader Déu, tal com ho formula la fe de l'Església.